

Helen Lawson

Odvaha za úsvitu

Courage at Daybreak

Vybrané básně/Selected poems

Přeložila Jitka Herynková
Translated to the Czech by Jitka Herynková

(dedikace Mili Jeriové)

© Fra, 2004
Text © Helen Lawson, 2004
Epilogue © Josef Jařab, 2004
Translation © Jitka Herynková, 2004
Cover illustration © Mili Jeriová, 2004
ISBN 80-86603-21-0

Obsah

Hejno ptáků (Adult Children)
Hvězda a měsíc (Adult Children)
První letní den (Courting Danger)
Ptáci (Midgets and Vultures)
Jarní přívaly (Death Boulevard)
Nedělní ráno (Death Boulevard)
Odklady (Death Boulevard)
Výkřik (Death Boulevard)
Říkám děkuji (Death Boulevard)
Sezónní (Death Boulevard)
Pozdní vývoj (Death Boulevard)
Nantucket (Death Boulevard)
Diktafon (Death Boulevard)
Rozhodnutí (Destinations)
Klíč (Nearing Winter)
Proplétání (Nearing Winter)
Hledání (Night Visitors)
Čekání na báseň (Nearing Winter)
Lov (Midgets and Vultures)
Dialog (Midgets and Vultures)
Příroda znějící jako žena (Destinations)
Starý svět (Nearing Winter)
Skloněná nad románem (Midgets and Vultures)
Vlivy (Courage at Daybreak)
Elsa (Midgets and Vultures)
Lhostejné město (Courage at Daybreak)
Exil (Avoiding the Oracle)
Příběh z bible (Nearing Winter)
Noční návštěvníci (Night Visitors)
Milost (Destinations)
Stříbrná šňůra (Courage at Daybreak)
Nikam (Courage at Daybreak)
Laskání (Night Visitors)
Konec léta (Courting Danger)

Content

Flock of Birds (Adult Children)
Star and Moon (Adult Children)
First Day of Summer (Courting Danger)
Birds (Midgets and Vultures)
Spring Torrents (Death Boulevard)
Sunday Morning (Death Boulevard)
Delaying (Death Boulevard)
A Cry (Death Boulevard)
I Say Thank You (Death Boulevard)
In Season (Death Boulevard)
Late Developer (Death Boulevard)
Nantucket (Death Boulevard)
The Dictaphone (Death Boulevard)
Facing a Decision (Destinations)
The Key (Nearing Winter)
Entwinning (Nearing Winter)
Searching (Night Visitors)
Waiting for a Poem (Nearing Winter)
The Hunt (Midgets and Vultures)
Dialogue (Midgets and Vultures)
Nature Sounding Like a Woman (Destinations)
The Old World (Nearing Winter)
Bent Over a Novel (Midgets and Vultures)
Influences (Courage at Daybreak)
Elsa (Midgets and Vultures)
Indifferent City (Courage at Daybreak)
Exile (Avoiding the Oracle)
A Bible Story (Nearing Winter)
Night Visitors (Night Visitors)
A Reprieve (Destinations)
Silver Cord (Courage at Daybreak)
Nowhere (Courage at Daybreak)
Caresses (Night Visitors)
Summer's End (Courting Danger)

Vyhrnuté rukávy (Night Visitors)
Ecce Homo (Night Visitors)
Poslední večere (Destinations)
Síla formující se v dětské mysli (Courage at Daybreak)
Měsíc lháře (Destinations)
Hadi a draci (Courage at Daybreak)
Scénáře, kterými lidé žijí (Destinations)
Široké zrcadlo (Courting Danger)
Celou tu dobu (Death Boulevard)
Jak se člověk mění (Courage at Daybreak)
Zapomněla jsem (Death Boulevard)
Honba (Avoiding the Oracle)
Pomněnkám (Courage at Daybreak)
Sama po mši (Courting Danger)
Krátkozraký pohled (Night Visitors)
Vyplněná modlitba (Night Visitors)
Jízda vlakem (Avoiding the Oracle)
Nepravdělná návštěvnice (Avoiding the Oracle)
Jak jsme to už jednou dělali (Avoiding the Oracle)
Píseň truchlícího (Avoiding the Oracle)
První zimní den (Nearing Winter)
Dva jeleni v sněhové vánici (Nearing Winter)
Ruská panenka (Night Visitors)
Neznámý původ (Nearing Winter)
Kamenolom (Nearing Winter)
Sen na poušti (Destinations)
Spokojenost (Midgets and Vultures)
Vojáci (Night Visitors)
Přijetí (Destinations)
Czeslawu Miloszovi (Destinations)
Jsem-li něco (Courage at Daybreak)
Ještě pár minut (Avoiding the Oracle)
První válka v jednadvacátém století (mimo sbírky)
Doslov, Josef Jařab

Rolled Up Sleeves (Night Visitors)
Behold the Man (Night Visitors)
Last Supper (Destinations)
The Shape of Power Emerging in a Child's Mind (Courage at Daybreak)
Liar's Moon (Destinations)
Snakes and Dragons (Courage at Daybreak)
Scripts People Live (Destinations)
Wide Mirror (Courting Danger)
All the While (Death Boulevard)
How One Changes (Courage at Daybreak)
I've Forgotten (Death Boulevard)
Pursuing (Avoiding the Oracle)
To Forget-me-nots (Courage at Daybreak)
Alone After a Sermon (Courting Danger)
Myopic Vision (Night Visitors)
Answered Prayer (Night Visitors)
Train Ride (Avoiding the Oracle)
Irregular (Avoiding the Oracle)
As Once We Did (Avoiding the Oracle)
Song of a Mourner (Avoiding the Oracle)
First Day of Winter (Nearing Winter)
Two Deer During a Snowstorm (Nearing Winter)
Russian Doll (Night Visitors)
Origin Unknown (Nearing Winter)
The Quarry (Nearing Winter)
Desert Dream (Destinations)
Contentment (Midgets and Vultures)
Soldiers (Night Visitors)
A Welcome (Destinations)
For Czeslaw Milosz (Destinations)
If I am Anything (Courage at Daybreak)
Minutes to Spare (Avoiding the Oracle)
First War of the Twenty-First Century (mimo sbírky)
Afterword, Josef Jařab

Hejno ptáků

Pokaždé, když otevřeme dlaně
co byly pevně sevřené,
hejno ptáků vyletí maně.
Uvolňujeme vše minulé,
víru a to čemu říkáme
závažné události.

Zůstává jen žízeň.
Hledáme hluboký, čistý pramen.
Stará strava už neukojí
hlad náhlý, naléhavý.
Tak vydáváme se za potravou
na nově objevené pastviny
a do bludišť co stále rostou.

A Flock of Birds

Each time we open hands
That have been tightly clasped,
Out flies a flock of birds.
We release our past,
Beliefs, and so called
Measurable events.

What remains is a thirst.
We search for deep, clean wells,
Old food now cannot meet
The new-born urgent need.
So we set out to graze
In the newly-found pastures
And the spreading maze.

Hvězda a měsíc

Budu královnou i králem
těch chvil co novým ránem
začínají – dříve než vánice
dá stromům bílé čepice.

Budu hvězdou i měsícem
co na stavu tká neosvícen
své představy stříbrnou nití
o lásce, touze, bytí.

Star and Moon

I shall be queen and king
Of moments that begin
A new day – before a storm
Will trees with snow adorn.

I'll be star and moon,
Weaving on a dark loom
With silver threads, fire
Visions of love, desire.

První letní den

Nech mě vyhřívat se na slunci
a vonět k různým květinám,
které jsi na zahradě vysadil,
tam, kde srnka skáče s veverkou
a vačice bloudí beze strachu.

Dovol mi rozprostřít
zcuchanou síť, aby uschla,
spočinout v zahradním křesle
zázračně čistém.

Ať červenka a sýkorka
cvrlikají s vlaštovkou
u mého ucha a drozd ať
rozšíří harmonii noci.

First Day of Summer

Let me bask in the sunshine
and smell the varied flowers
you've planted in your yard,
where the fawn scampers with the squirrel
and the possum wanders free of fear.

Allow me to spread
the tangled net out to dry,
to recline in a lawn chair,
marvelously clean.

Bring the robin and bluetit
to strum with the swallow
near my ear, and make the mockingbird
expand the harmony at night.

Ptáci

Kdyby nebylo váhy těla,
mohli bychom vzlétnout jako ptáci, létat sem a tam
nezatížení zemskou přitažlivostí.
Mohli bychom levitovat bez naplnění duchem,
létat na sever nebo jih, navštívit cizí země.

I tak bychom byli zranitelní člověkem,
jeho zbraněmi a pastmi, citliví na vichřice a morové
rány.
Ale mohli bychom létat – ne jenom ve snech.

Seděli bychom na tenké větvi, dřímali na jedné noze,
cákali se v ptačím bazénku. V zimě
bychom věděli, že musíme nějak přežít.
Dívali bychom se na pozemské bytosti a záviděli jim.

Birds

If it weren't for the weight of the body,
We could lift up like birds, fly here and there,
Not burdened by the earth's pull.
We could levitate without being spirit-filled,
Fly north or south, visit foreign lands.

Even then, we'd be vulnerable to man,
His guns, traps, and to gales, pestilence.
But we could fly – not just in dreams.

We would perch on a thin branch, nap on one leg,
Splash in the birdbath. In winter,
We'd know that we must somehow survive.
We'd look at earth-bound humans and envy them.

Jarní přivaly

Nekupuji květiny.
Raději
se dívám na stromy
a nechávám slunce
medově zbarvit
mou kůži.

Nebojuj o mne,
příteli.
Tvé prosby
nebudou ani trošku
platné

při pokusech
zastavit
jarní přivaly.

Spring Torrents

I don't buy flowers.
I look at trees
Instead
And let the sun
Honey
My skin.

Do not fight for me,
Friend.
Your pleas on my behalf
Will not avail
A whit

In the attempts
To dam
Spring torrents.

Nedělní ráno

Opatrně
sluneční svit
rozlévá se na jedovatý břečťan.

Umyté
třešně září
ve skleněné míse.

Bujení mýtů
a ostrost iluze
proráží vzduch.

Sunday Morning

Mealy-mouthed,
Sunshine
Pours on poison ivy.

Shampooed,
Cherries shine
In a glass bowl.

The fermentation of myths,
And the razor of illusion
Pierce the air.

Odklady

Má mysl musí být nejdřív zostřená.
Mé tělo musí být navoněné,
mé srdce uspokojené,
jazyk očištěn.

Celoživotní příprava,
zkoušení,
vyhýbání se
lásce.

Delaying

My mind must first be sharpened.
My body must be perfumed,
My heart comforted,
The tongue purged.

A life-time of preparing,
Rehearsing,
Avoiding
Love.

Výkřik

Slyš!
Všechna má zranění
šeptají úctou.

Polib své děvče,
její kulaté břicho
bez jizev.

Třebaže ode mne odplouváš
v lodi nasáklé nejistotou,
mé oči mají moc
zadržet tě
nebo tě nechat
utopit.

A Cry

Listen!
All my wounds
Whisper reverence.

Kiss your young girl,
Her round belly
Without scars.

Though you sail away from me
In a wet boat of wonder,
My eyes retain the power
To hold you
Or make you
Sink.

Říkám děkuji

Říkám děkuji
za způsobenou bolest,
protože to
skřípění zubů,
stahy,
zpotené vlasy,
znamená,
že se rodí
nový život.

I Say Thank You

I say thank you
For causing this pain,
Because it's from the
Grinding of teeth,
The clenching,
The moist hair
That new life
Emerges.

Sezónní

Ta druhá vždy
zaměnitelná,
náhodně se hodící.

Spřízněná duše,
jež nevyžaduje
vzduch.

Záhadná
jak vesmír,
bojácná,

opuštěná
jako zavazadlo.

Na pasece
zvuk trubky.

In Season

The other always
Interchangeable
In random belonging.

The soul mate
No longer requires
Air.

Mysterious
As outer space,
Feared,

Left unclaimed
Like a suitcase.

In a clearing
A trumpet sound.

Pozdní vývoj

Když mi bylo šestnáct,
políbil jsi mne
u řeky.

Z těch polibků
rostly básně.
Některé vysoko.

Late Developer

In my sixteenth year
You kissed me
By the river.

Poems grew
From those kisses.
Some rise high.

Nantucket

Sbírám kameny,
tolik mi jich připomíná tebe,
rezavě a šedě flekaté
jako tvé dny.
Ponesu je těžké
v batohu
spolu s mořskými mušlemi,
hladké bílé a černé
oblázky.

Moře mne poranilo, když jsem
bojovala s příbojem.
Dnes vlhký opar,
rackové, slabé houkání v mlze;
ty na druhé straně
téhož oceánu
v tomto okamžiku snad
myslíš na mne.

Nantucket

Collecting stones
So many remind me of you
Speckled rust and grey
Like your days
I'll carry them heavy
In my bag
Mixed with sea shells
Smooth white and black
Pebbles

The sea scarred me as I
Braved the breakers
Today a humid haze
Sea gulls A gentle fog horn
You on the other side
Of the same ocean
This moment perhaps
Thinking of me

Diktafon

Tvůj dárek,
vynalézavý
jako pravda, kterou jsi mi sdělil
se lží,
pocta tomu,
čeho si oba
ceníme nejvíce –
jazyku.

Ten správný dárek,
aby mne přibíl,
tvou ikonu
na zeď.
Teď mohu
utírat své slzy
do nadýchaných spodniček
slov.

The Dictaphone

Your gift,
Ingenious
As the truth you told me,
With the lie,
A tribute to
What both of us
Treasure most –
Language.
A right gift
To nail me,
Your icon,
On the wall.
Now I can
Wipe my tears
In the airy petticoats
Of words.

Rozhodnutí

Přeje si, aby ji někdo vzal za ruku
a vedl ji přes první dojmy
světa jejíma očima,
které otevře laskavým klíčem.

Mnozí potřebují, aby byla silná,
zářící jak čistá voda,
horský pramen,
kde ve stínu spočinou.

Vědoma si jejich žízně,
pokrývá se klenbou
a stává se středověkou kašnou
v pevnosti.

Facing a Decision

She wishes someone would take her hand
And lead her to the first impressions
Of the world on her eyes,
Opening them with a gentle key.

Many need her strong,
Shining with clear water,
A mountain spring
To recline by in a shade.

Aware of their thirst,
She covers herself with vaults,
Becoming a medieval fountain
In a fortress.

Klíč

Důvěra je klíč, co otevírá
zavřenou bránu cizincům.
První pohyb vykonán, majitel
stojí užaslý, sám jako ohrožená
pevnost, vchod zatarasen,
i další železné dveře stále zamčené.

Rozpustí klíček důvěry
starý rez v řece,
uvolní lavinu, co proráží
zastaralé barikády postavené
před mnoha lety, v dobách cínových
vojáčků, kdy princezny,
držené draky v jeskyních,
se třásly, aby je někdo zachránil?

The Key

Trust is the key that opens
the bolted gate to strangers.
The first move made, the owner
stands aghast, himself a fortress
threatened, the entrance barred
and more iron doors still locked.

Will trust's small key
thaw old rust in a river,
an avalanche which breaks
obsolete barricades, erected
long ago, in the age of tin
soldiers, when princesses
held by dragons in a cave
trembled for rescue?

Proplétání

Pomalů pozoruji přívůz, jak se vzdaluje,
zmenšuje se, klouže po tmavnoucím moři.
Když se vrátí, křehké molo bude
bez věnců, beze mne,
kdysi jsem tu ležela široká jako červnová louka
vstříc slunci, Pan hrál na stromě.

Ty jsi byl ten had, co mě táhl
do žlutí , jež přiváděla do mdlob,
jako kdysi matčin prs.
Tráva nás hladila, když se naše kůže proplétala,
já na chvíli žena, ne zem, ne drn.

Entwinning

Slowly I watch a ferryboat receding,
becoming minute, gliding the darkening sea.
If it returns, the frail pier will lie
empty of garlands, and of me,
as I once lay, wide like a June meadow,
spread for the sun, Pan playing in a tree.

You were the snake that pulled me
towards the yellow, which swooned inviting
as Mother's breasts once did.
The grass caressed us as our skin entwined,
myself a woman briefly, not just soil, just turf.

Hledání

Po čtyřech měsících, kdy vlhké horko
zředilo cit, oteklo tělo,
opět jsem se posadila k bloku žlutého papíru.
Rané básně Achmatovové
se vznášejí kolem mé hlavy,
lehce se mě dotýkají,
pasteloví motýli.
Co mám říct a proč?

Směřuji k své duši
na venkovské cestě za houstnoucího soumraku,
zatímco ranní vzduch
ochlazován počínajícím podzimem
vede mé pero.
V okně srnec
žvýká listy zvonků.
Jeho oči směřují k mým jak otevřené dlaně.

Searching

After four months when humid heat
diluted feeling, swelled the body,
I've sat down again with a yellow pad.
Akhmatova's early poems
flutter round my head,
touching me lightly,
pastel butterflies.
What have I to say, and why?

I walk towards my soul
on a country road in deepening dusk,
while the morning air,
chilled by early autumn,
guides my pen.
In the window a deer
munches the leaves of bluebells.
Its eyes visit mine like open hands.

Čekání na báseň

Zatímco poslouchám vysoký tón
časného podzimu, čekám na píseň,
až vypluje na hladinu úhořovitě černá,
hladká jako zpětný proud.

Slova se vynořují jako soudci, sedají si
na vysokou lavici,
radí se. Sál zeje prázdnotou,
bez poroty a advokátů.

Jsem obviněná nebo je
celý svět prodán v dražbě?
Paruky a taláry
stojí se sevřenými rty bez odpovědi.

Waiting for a Poem

While listening to the high note
of early fall, I wait for a song
to surface, eel-black,
sleek as an undertow.

Words emerge like judges and sit
themselves down at a high bench,
to confer. The hall looms empty
of the jury and the lawyers.

Am I the accused or does
the whole world stand auctioned?
The wigs and the robed shoulders
hang tight-lipped, giving no answer.

Lov

Lov nebo cvičení
je to, čemu se oddávám –
čtu báseň, novou báseň
napsanou po snídani,
což znásobuje požitek,
jako bych si dala vajíčko navíc.
Ostatní doplňují
křížovky, hrají na housle.

Skládám křídla jako káně,
padám a popadám
svou kořist –
obraz nebo rčení
vynořují se
z jezera
jako lochnesská příšera –
stěží ukazující
svou hlavu nebo zvlněný ocas –
a potahuji ji
sem a tam
nebo nepozorovaně
sleduji její stopu.
Pak přichází
to vzrušení
z pohlčení
nebo zkrocení.

The Hunt

A hunt or discipline
Is what I indulge in –
A poem read, a new poem
Written after breakfast,
Extending the pleasure,
Like having an extra egg.
Others may work a cross-
Word puzzle, play the violin.

Buzzard wings folded,
I fall and fasten on
My prey –
An image or a phrase
Emerging
From the lake
Like a Lochness monster –
Barely revealing
Its head or wavy tail –
And haul it
Here and there,
Or slyly
Follow its trail.
Then comes
The thrill of
Devouring
Or taming.

Dialog

Co chceš,
ptá se jazyk,
můj nejbližší přítel.

Vedeš mě
na místa, která
neznám, na něž nemyslím.

Táhneš mě
do podzemí,
do labyrintu,

tvé smysly
neexistující,
pronikavé,

nedokonalé,
protože jsi
znečištěný

nečistou
mnou.

Dialogue

What is it you want,
Asks language,
My closest friend.

You lead me
To places I don't
See or think of.

You drag me
Underground,
Into a labyrinth,

Your senses
Nonexistent,
Sharp,

Not perfect,
For you are
Contaminated

By the tainted
me.

Příroda znějící jako žena

Další vlhké ráno plné těžce dýchajících listů,
které drží vlhký dusivý vzduch ve spodní vrstvě.
Představuji si Sapphó na sluncem zalitým Lesbu.
Pak myslím na obilná pole v mé rodné zemi.

Za pár týdnů jimi provedu
dceru, aby ti cvrčci, co já slýchala
jako dítě, a pučící jabloně
ji dovedly k široké řece,

ze které se vynořila žena, kterou nazývá
matkou. Půjdeme tam poslouchat,
opírat se jedna o druhou, jako bychom četly Sapphó –
její hlas pronikne ruinami,
lyra , po celé časy jasně znějící.

Nature Sounding Like a Woman

One more humid morning, full of gasping leaves,
Holding wet air down in a suffocating layer.
I imagine Sappho on her sun-drenched Lesbos.
Then, I think of cornfields in my native land.

Through these in a few weeks I shall lead
A daughter so that the crickets I heard
As a child and the budding apples
Would bring her to the wide river

From where emerged the woman she calls
Her mother. We'll go there to listen,
Leaning on each other, as if reading Sappho –
Her voice bursting through rubble,
Skilled lyre clearly sounding through time.

Starý svět

Pocházím ze starého světa,
dokážu, aby věci vydržely,
vyspravuji levnou záclonu
až do jejího zmizení –
jako prosté potěšení.

Bůh je asi pohan,
jiný než si myslíme.
Pokrytý girlandami vína,
ne trnovou korunou,
mračí se nad naším odmítáním.

Snad nejtvrdší zkouškou
pro některé z nás je radost -
uloupená jako vítězství.

The Old World

Coming from the Old World,
I make new things last,
mending a cheap curtain
out of existence –
as a simple pleasure.

Maybe God is pagan,
other than we think.
Decked in vine garlands,
not a crown of thorns,
he frowns at our denial.

Perhaps the hardest trial
for some of us is joy –
snatched at as victory.

Skloněná nad románem

Přes kočičí hlavy
mně strkáš, dvou, pak tříletou
ve sportáku na nedaleký hřbitov,
kde staré kaštaný otevírají své deštníky
nad tebou, která nemáš ráda slunce.
Sedíš na lavici skloněná nad románem.
Hraju si na popraskaných a mechem porostlých
náhrobních kamenech.
Kolem se hemží ploštice. Tíše je pozoruji.

Jako slova, která čteš, tvé myšlenky
jsou mi cizí. Jsem přitahována pohybem,
barvou, tvarem, zvukem, avšak tato tichá
odpoledne umožňují být s tebou.

Po hodině či dvou mě postrkuješ
ulicí do cukrárny,
kde si objednáš kávu
a zákusek. Já si pochutnávám na šlehačkou
plněném a čokoládou politém sněhulákovi –
před šedesáti osmi/devíti lety.

Dojde děkovaná báseň do nebe?
Je Svátek matek. Jsi mrtvá již
příliš dlouho, přes čtyřicet let.

Bent Over a Novel

Along the cobblestone streets
You push me, a two, then three-year old,
In a stroller, to the nearby cemetery,
Where old chestnut trees open their umbrellas
For you, who don't like the sun.
You sit on a bench, bent over a novel.
I play on the broken, moss-covered grave stones.
Flat beetles scuttle around. I watch them, hushed.

Like the words you read, your thoughts
Are foreign to me. I am taken up by movement,
Matter, color, shape, yet these silent
Afternoons make me stay near you.

After an hour or two, you push me
Across the street to a patisserie,
Where you order turkish coffee
With a pastry. I feast on a cream-
Filled, chocolate covered snowman –
Sixty-eight/nine years ago.

Can a poem of thanks reach heaven?
It's Mother's Day. You've stayed
Dead too long, over forty years.

Vlivy

V jedné vile
profesor klasické filologie
se svou matkou,
která zřídka opouštěla dům.
Máma o nich často mluvila,
nesouhlasila
s profesorem,
který byl zasnoubený
se skvělou ženou
patnáct let,
nechal ji a nikdy si ji nevzal.

Po okupaci Československa Hitlerem
se stal profesor mým soukromým učitelem.

Musela jsem projít pod kaštiny,
po týdny pokrytými květy jako nevěsty,
pak květinovou zahradou
a zazvonit.

Profesor, skvělý, hezký,
byl vážný, laskavý. Seděli jsme blízko sebe
u jídelního stolu v tichém pokoji,
kde tikaly hodiny
a předčítali české básníky.

Během těch hodin
ani jednou nebylo učitelovu matku
slyšet, ani jsem ji nikdy nepotkala.
Avšak zůstala
přítomná,
ona, ty memorované verše,
i ty stromy kaštanů,
na které jsem se dívala

Influences

In a villa,
a Professor of Classics
with his mother,
who rarely left the house.
Mom spoke of them often,
disapproving
of the Professor,
who'd remained engaged
to a fine woman
for fifteen years,
left her and never married.

After Hitler invaded Czechoslovakia,
the Professor became my tutor.

I had to walk beneath the chestnut trees,
for weeks decked like brides with blossoms,
then through a flower garden,
before I rang the bell.

The Professor, grand, handsome,
was serious, gentle. We sat close
at the dining table in a still room
with a clock ticking,
reading Czech poets.

During those hours,
not once did my tutor's mother
make a sound, nor did I ever meet her.
Yet she has remained
a presence,
she, the memorized verses,
and the chestnut trees,
at which I used to gaze

ze své ložnice s bílým nábytkem
na statku,
kde vlaštovky,
hnízdící pod okapem a v chlévech,
se třepaly, nepolapitelné.

from my bedroom with white furniture,
on the farm
where swallows,
nesting under the eaves and in the cowsheds,
fluttered, elusive.

Elsa

Pozdě odpoledne sedí
a dívá se na televizi se svými novými přáteli
ve společenské místnosti pražského židovského
domova pro seniory,
po měsících chřadnutí v nemocnici.

Obyvatelé domova mají na rukou čísla
z koncentračního tábora. Příležitostně vzpomínají
na Osvětim, Buchenwald, hovoří o lidech,
které tam znali, nyní již dlouho mrtvých.

V roce 1945 mně matka vzala v Praze na návštěvu
Elsy, sestřenice, o které se předtím nikdy nezmínila.
Čtrnáctiletá, byla jsem okouzlena jejími vysokými
lícními kostmi,
nad kterými seděly elegantní klobouky, které
vyráběla pro peníze.

V táborech ztratila mladého manžela, dítě
a nespočet příbuzných. Později se znovu vdala –
za muže, jehož holou hlavu často líbala.
Brzy zemřel na leukémii.

V jednadvadesáti jí nevádí sdílet
pokoj se čtyřmi dalšími ženami. Svůj vlastní byt
přenechala právníkovi.
Asi ji už neuvidím, ale přeji ji vše dobré.

Podobou mi připomíná moji matku.

Elsa

In the late afternoon, she sits,
Watching television with her new friends
In the lounge of the Prague Jewish Home for the
Elderly,
After languishing months in hospital.

The residents bear the concentration camps'
numbers
On their arms. Occasionally, they remember
Auschwitz, Buchenwald, talk about the people
They knew there, now long gone.

In 1945. Mother took me to visit Elsa
In Prague, a cousin she never before mentioned.
Newly fourteen, I was dazzled by her high
cheekbones,
Above which she'd cock elegant hats she made for a
living.

In the camps, she lost a young husband, a baby,
And numerous relatives. Later, she remarried –
A man whose bald patch she'd kiss.
He soon died of leukemia.

At ninety-one, she does not mind sharing
One room with four other women. Her own
apartment
She signed over to her grand nephew.
I may never see her again, but I wish her well.

In her features she resembles my mother.

Lhostejné město

Na podlaze roztroušené básně čekají na mou péči,
ale nechce se mi začít pilovat verše,
z kterých nesmírný smutek vystupuje jako kos.
Ztráty, a pak pustina, ach, mnoho roků
se vznáší přede mnou jako posmívající se skládanka.
Shromáždila jsem všechny ty rafinované kousky,
ale opět krutý smích zní
chodbami, kde se ženu za poskakujícím průvodcem,
který jako pruh světla dává znamení, pak zmizí.

Může opuštění těch nejmilovanějších zabránit pádu?
Budu se dívat přes třesoucí se rameno
jako Lotova žena a uvidím hrdé město mizet.
Stojí tam dům, kde žila jedna dívka,
dům, který opustila, když marně hledala svobodu –
a našla svět ozdobené třpytícími se jezery,
loukami a poli, vše již vlastněné,
lákavé, ale jedovaté jako máky.

Indifferent City

On the floor, scattered poems wait to be tended,
but I am unwilling to start polishing the lines
from which vast sorrow rises like a blackbird.
Losses and the waste of, oh, so many years
hover before me like a mocking puzzle.
I had reassembled all the tricky pieces,
but again a cruel laughter sounds
in the corridors I race after a prancing guide,
who like a streak of light beckons, then vanishes.

Can leaving the most beloved prevent a fall?
I shall look back over a trembling shoulder
as Lot's wife did and see a proud city receding.
A house stands there in which a girl lived,
the home she left in search of vain freedom –
to find a world studded with shimmering lakes,
meadows and fields, all already claimed,
enticing, but poisonous, like poppies.

Exil

Odloučený od rodiny a přátel
ve vzdálené zemi,
obrací se jinam,
když vzpomínky stávkují,
nastavuje druhou tvář
pro úder paměti.

Už nepřemýšlí,
zda je to vhodné.
Pasivně šeptá,
vezmi mě k podzemní řece.

Samozřejmě může otevřeně
hovořit s mrtvými,
i když poslední dobou
upouští od takového setkání.

Na dlouhé cestě
do tmy se ptá,
zda se objeví světlo.

Exile

Separated from family and friends
In a far country,
He turns the other way
When a recollection strikes,
Offering the other cheek
To memory's fist hitting.

Whether that's fitting,
He no longer ponders.
Passive, he murmurs,
Take me to an inner stream.

Of course, he can talk
Freely to the dead,
Though lately,
He walks from that encounter.

Following a long road
In the dark, he questions
If the light will appear.

Příběh z bible

Nechat své drahé toulat se daleko je občas
moudré, tak, aby se vrátili po letech
zpět. Jedna z nich otočila svou znavenou
tvář ke mně, domovu, který představuji.

Zeptala se, zda se jí dostane útulku
před zimní vichřicí, teplých pokojů,
aby mohla chodit sem a tam, bezpečného labyrintu,
obklopeného stromy, co zůstávají a utěšují.

Tučné tele čeká, prsten
je připraven. Dům přetéká dárky
za návrat marnotratné. Před dveřmi
s rukama doširoka rozpraženýma stojím
jako měsíc, otec a služebník.

A Bible Story

Allowing dear ones to stray far is wise,
for sometimes, that way, they come back,
years later. One such has turned her tired
face to me, the home I stand for.

She asked if shelter from a winter storm
could her be granted, warm rooms
to wander in, a safe labyrinth,
surrounded by trees that rest and comfort.

The fatted calf is waiting, the ring
ready. The house bulges with gifts
for the prodigal's return. On the doorstep,
with arms thrown wide open, I hang
as the moon, father and servant.

Noční návštěvníci

Přicházejí jeden po druhém
ze vznášejících se
snových komnat.

Včera večer
jsme přestěhovali děti
z předměstského domu
do bytu uprostřed města,
menšího o dvě ložnice.

Později jsem vklouzla zpět
do domu svého dětství
a našla svého otce, jak zaspal.

Pradlena Karla
ho vzbudila smetákem
jímž bušila do stropu,
a brzy se objevil oholený,
s pohledem srny, nakroucený knír,
mladistvý švihák v letním obleku,
nechystající se do práce,
ale na cestu do Montrealu.

Matka vypadala vyčerpaně,
stěží jsem ji poznala.
Snažila jsem se skrýt své podezření,
že je v tom jiná žena,
co způsobuje otcovo omlazení,
ale matka ignorovala mé pokusy
vtáhnout ji do hovoru.

Seděla u baru
ztracená v myšlenkách,
pohrávající si s pečivem.

Night Visitors

They come one by one
out of a ballooning
of the dream chambers.

Last night,
we moved the children
from a suburban house
to an inner city apartment,
two bedrooms short.

Then, I slipped back
to the house of my childhood,
finding my father asleep late.
Karla, the washerwoman,
woke him with a broom,
banging it against the ceiling,
and soon he emerged, shaved
and doe-eyed, moustache curled,
a youthful dandy in a summer suit,
not going to work,
about to depart for Montreal.

Mother looked haggard;
I hardly recognized her.
I tried to hide my suspicion
that another woman was involved,
causing Father's rejuvenation,
but Mother ignored my attempts
to engage her in chatter.

She sat at the bar
lost in thought,
fingering a pastry.

Milost

Kvůli tvému snu převyprávěnému v dopise
jsem včera v noci také snila o povídání
se svou láskou po černém telefonu
v Kutné Hoře, za matčinými krajkovými záclonami,
pak jsem ho našla, jako dar z nebes,
pod peřinou o chvíli později.
Věděl, že můj manžel křížoval
ten samý pokoj ve vikingské lodi? Postel se otřásala
pod jeho kormidlem, a rameno mého milého
rozprostřelo polštář spolehlivého potěšení.
Když byl nalezen pod hromadou ložního prádla,
ten muž vedle mne se proměnil – v tebe,
ale pak se hádanka opakovala.
Na posteli hromada větší než jedna osoba.
Nakonec ses z toho vyklubala ty, obklopená
manželem a milencem, oba s neznámými obličejí.
Když se manžel přes nás naklonil,
cítila jsem se daleka soudu, který
měl padnout na tři oklamané lidi
před čtyřiceti lety, ve stejném městě, ve stejných
kulisách.

A Reprieve

Because of your dream, recounted in a letter,
I also dreamed last night about talking
With my love on the black rotary phone
In Kutna Hora, behind Mother's lacy curtains,
Then finding him, as heaven's offering,
Under an eiderdown a split second later.
Did he know that my husband was cruising
The same room in a Viking ship? The bed shook
With his steering, yet a shoulder of my love
Spread for me a pillow of firm pleasure.
When found under the heap of bedclothes,
The man next to me changed – into you,
But then again, the puzzle was repeated:
A bulge on the bed, bigger than one person.
It turned out to be you, flanked by your
Husband and lover, both with strange faces.
As my husband bent over the heap of us,
I felt distant from the judgement which was
About to fall on three beguiled people
Forty years ago, in the same town and setting.

Stříbrná šňůra

Sedím na zahradě,
upřeně hledím na listy.
Nejstarší dcera
právě odjela na univerzitu.
Hladila jsem její buclatou ruku
s křiklavě rudými nehty.

Husté blond vlasy
jí padaly na ramena.
Na vysokých podpatcích, v černém saténu
vstoupí
na antropologii.
Už mi chybí,

i když jsem toužila
po tomto okamžiku celé léto.
Mám dvě další dcery
a zraněného orla.
Všichni se musí naučit
odlétat.

Silver Cord

I'm sitting in the back yard,
staring at leaves.
My oldest daughter
has just left for college.
I caressed her plump hand
with gaudy red nails.

Blond hair
fell rich on her shoulders.
On high heels, in black satin,
she'll make her entrance
into anthropology.
I miss her already,

though I've longed
for this moment all summer.
I have two more daughters,
and a wounded eagle.
All must learn to fly,
away.

Nikam

Tvé oči jsou tyče,
kterých se chytám,
když autobus
směšně skáče přes
dlažební kostky.

Svírám ta světla,
zatímco nějaká odrhovačka
z rádia u mé hlavy
rozdírá ušní bubínek.

Právě jsem spolkla
další bouchací žabku
naděje, vyplivla třešeň;
něco mi vězí v krku
a mění se v hlen.

Proč muži
sekají sekerou?
Proč ženy
vysoušejí?

Tvé oči září
jako dvě slunce
v temnotě.

Držím se jich,
nemaje kam
spadnout.

Nowhere

Your eyes are the bars
I grasp
while the bus
bumps drolly over
the cobblestones.

I clutch those lights,
while a splintered jingle
from a box near my head
scrapes the eardrum.

I have just swallowed
another fire-cracker
of hope, spat out the cherry;
something lies in my throat
turned into phlegm.

Why do men
hack with axes?
Why do women
desiccate?

Your eyes shine
like two suns
in the darkness.

I cling to them,
having nowhere
to fall.

Laskání

Chtěla bych, aby zrcadlo
zpívalo mému tělu
serenádu,
to čiré sklo
a mé oči
očištěné
od očekávání.

Sloupnutá
ze starých plakátů
Carol Lombardové,
a rezavých vah
soudnosti,
tančila bych za peníze
s vlastním tělem
sevřeným v náruči,
laskaná
tou vděčnou
milenkou.

Careses

I'd like a mirror
to sing my body
a serenade,
the blank glass
and my eyes
cleansed
of expectations.

Stripped
of outmoded posters,
Carole Lombard,
and the rusty scale
of judgement,
I'd dance for a fee
with my body
embraced tight –
caressed by it,
an appreciative
lover.

Konec léta

Dnešek už nadělil
několik požehnání, jako vejce
se slaninou, hurikán ohrožující Texas
zmírněný na tropickou bouři,
vzpomínky na včerejší sen,
ve kterém mi můj bývalý manžel kráčel
vstříc, mladý, odhodlaný,
šok, silné znepokojení,
dojetí nad jeho vyhublým tělem
dokazuje, že cit
zůstává v mém srdci a chuťových pohárcích
a že mysl nepřestává
spřádát složité sítě.

Summer's End

Already, the day has showered
several blessings, such as bacon
and eggs, the hurricane threatening Texas
downgraded to a tropical storm,
memories of last night's dream
in which my ex-husband walked
towards me, young, committed,
the shock, the intense concern
that stirred me for his emaciated frame –
all proving that there's feeling
remaining in my heart and taste buds
and that the mind continues
to spin complicated webs.

Vyhrnuté rukávy

Byla to kalná noc jako pozvracená plachta
visící na šňůře, ztuhlá prvním mrazem.
Nejdřív jsem ve snu žárlila na Rosemary,
dobrou přítelkyni, za to, že spala s mužem,
který mi vyřízl srdce
a snědl ho syrové, aniž by poděkoval.
Probuzenou, překvapilo mě, že rána
tak bolí, i když jsem již léta
neviděla jeho obličej.

Za bezesných nocí
jsem chrastila v truhle,
žert omšelý jako préríjní tráva
kutálející se pustinou.
Přála jsem si vystoupit, vzdát se,
ale nenašla jsem jedinou mezeru.
Žádné světlo nevklouzlo mezi laťky,
nebylo na co si sednout,
ani na latrínu.

V šest ráno oči padají
jako pavouci vyčerpaní tkaním
do popraskaného džbánku zvětralého piva –
ale zde jsem, o dvě hodiny později:
Ne mladá, ne zrovna Venuše
vynořující se z mušle, ale já,
venkovská žena s vyhrnutými rukávy
házím slepicím ze zástěry krmení.

Rolled Up Sleeves

It was a bleary-eyed night, like a sheet of vomit
hanging on the line, stiff with early frost.
First, in a dream, I was jealous of Rosemary,
a good friend, for sleeping with a man
who'd cut out my heart
and ate it raw, without saying thanks.
Awake, I was surprised the wound
would hurt so, for it has been years
since I saw his face.

Through sleepless hours,
I rattled in a box,
a joke, blown like prairie grass
in the middle of nowhere.
I wished to step out, quit,
but could not find one pinhole.
No light slid in between the slats,
and there was nothing to sit on,
not even a latrine.

At six a.m., my eyes fell
like spiders exhausted by spinning
into a cracked mug of stale beer –
but here I am, two hours later:
not young, not exactly a Venus
rising from a shell, but myself,
a country woman, with rolled up sleeves
throwing chicken feed from the apron.

Ecce Homo

Právě ten den
má peří ve vlasech
jako kohoutí hřebínek,
šíří
nepatrný elektrický impuls,
pouhé vlnění
v laguně jeho mozku.
Štrachá se
nedbale jako starý muž
tichými pokoji,
čichá k věcem,
cupitá mezi nimi
jako moucha.

Na Velký pátek
se sprchuje
bez touhy
a vytáhne se
na strom
celý vrásčitý, avšak
stále hvězda.

Behold the Man

On this particular day,
a feather entwining his hair
like the comb a rooster,
he circulates
a minuscule electric impulse,
barely a ripple,
on the lagoon of his brain.
He shuffles
loose like an old man
in silent rooms,
sniffing at objects,
scuttling between them
like a fly.

On this good Friday,
he showers himself
free of desire
and hoists himself
on the tree,
crumpled, yet
still a star.

Poslední večeře

Mladík v zeleném saku a kravatě
vylétá z auta směrem k předním dveřím
se střelou. Amor? Pravděpodobněji
nový doručovatel novin, ten nejnovější z řady.

Pod teplými dekami za deštivého rána
myslím na malý kousek půdy,
se zralými jahodami a cvrkajícími cvrčky,
který bude můj příští léto v Maine.

Můj polibek poslaný slunci bude pozdravem
těm, kteří mě nechají odjet samotnou do hor,
kteří vytrepou mé drobky ze svých ubrusů,
opilí, radostně se smějící.

Dveře rozdělí tmou v mých kočičích zorničkách,
rychlá ruka jako hadí jazyk mě zve dovnitř,
ke svíčkami osvětlené hostině, kde u dlouhého stolu
Ježíš, Mozart a mrtví příbuzní čekají.

Last Supper

A blond youth in a green jacket and tie
Spills from a car towards the front door
With a missile. A cupid? More likely
A new paper boy, from the most recent series.

Under warm blankets on a rainy morning
I think of the small spot of ground I shall claim,
With ripe strawberries and buzzing crickets,
Next summer in Maine.

My kiss thrown towards the sun will be a cheerio
To those who'd let me leave alone for the mountains,
Who'd shaken my crumbs from their table clothes,
Drunk, laughing gladly.

A door will split the dark in my cat pupils,
A swift hand like a snake's tongue welcoming me in,
To a candle-lit banquet, where at a long table
Jesus, Mozart, and dead kin are waiting.

Síla formující se v dětské mysli

Když staví vlhké věže na větrem ošlehané pláži,
dítě stále vyklápí písek z kyblíčku,
uplácává ho buclatýma rukama do hladkého tvaru,
který náhodou odpozorovalo ve světě svých rodičů
jako spolehlivý a mající vztyčenou moc kostela.
Nedávno se vynořila z éterických břehů, chce, aby
tvar vyrostl
na její malé planině, plníce prázdnotu
lesklými koňskými hýžděmi,
a vším co se tyčí vzhůru a zavání silou.

The Shape of Power Emerging in a Child's Mind

Building moist towers on a wind-swept beach,
the child keeps planting sand from a toy pail,
patting with plump hands into a smooth shape
what she had by accident observed as being solid
in her parents' world, as possessing
a church's erect power. Having recently emerged
from banks of ether, she wants a form to sprout
in her small plain, filling the void
with glistening horses' haunches
and all that justs up and smells of vigor.

Měsíc lháře

Věci nejsou takové, jaké se zdají,
říká Bílý Králík Alence
vědom si toho, že v díře jsou
padající a mluvící houby,
které se potácejí jako
náměsíčníci – dřív než bezpečně
napochodují do poháru z broušeného skla.

Zrcadlo se křiví. Alenka zírá
bezelstně na jeho projevy,
do prorokovy lživé tváře.
Musí se odvrátit dřív, než se zraní,
než její malé nožky vzlouznou do divů.

Liar's Moon

Things aren't what they seem,
Says the White Rabbit to Alice,
Aware that the hole contains
Falling and Talking Mushrooms
On which feet flounder like
Sleepwalkers – before safely
Treading in the crystal chalice.

The mirror distorts. Alice stares,
Ignorant, into its manifestations,
The prophet's lying face.
She must turn away before her injury,
Before her short legs slip into wonder.

Hadi a draci

Když jsem byla kulička
měkkého bílého dívčího těsta,
odporní hadi se sloními
jazyky plavali kolem mě
v moři mé postele;
draci pluli nahoře,
já jejich cíl.

Noc co noc
vzpomínka na otcovy spermie,
které se pokouší mne zplodit,
rušila mé sny –
kde rozkošné víly tančí
pro obyčejné malé lidské bytosti.

Když mi bylo pět,
vzali mě k psychiatrovi.
Řekl, aby se vyhýbali
bratrům Grimmům.
Je příliš citlivá,
řekl. Velká fantazie.

Ve čtyřiceti třech letech
psací stroj je můj nejlepší přítel,
Krysař, co láká
ty hady zpět.

Snakes and Dragons

When I was a little ball
of soft white girl dough,
sleazy snakes with tongues
of elephants swam round me,
in the sea of my bed;
dragons floated above
with me as target.

Night after night
the memory of my daddy's sperms
trying to conceive me
bothered my dreams –
where Tinkerbells fly
for normal small humans.

Aged five,
they took me to a psychiatrist.
He told them to hold off
with Brothers Grimm.
She is too sensitive,
he said. Great imagination.

At forty-three,
the typewriter is my best friend,
a Pied Piper luring
those snakes back.

Scénáře, kterými lidé žijí

Jako káča s rudými rty
se Raggedy Ann kroutí po ulici
zbavené paměti, kde rozbité láhve
od alkoholu, kluzké banánové slupky nevyžadují
pozornost, kde duchové nezáří, kde
soprán se nezměnil shovívavě v chrapot.

Dny se táhnou jako nákladňáky, co parkují pod jilmy,
zbaveni touhy, která by nastartovala stroj,
aby plachtil v ovzduší nad vrcholky stromů,
pak pokažený hozen na skály,
a tam znovu smontován.

Vlk supí a funí,
tři malá prasátka se hrnou ven zpod trosek chlívku,
řeznický nůž za zadky je pohání.

Scripts People Live

Like a top, the scarlet-lipped
Raggedy Ann spins towards the street
Purged of memory, where smashed liquor
Bottles, slimy banana skins do not require
Caution, where ghosts don't glow, where
The soprano has not turned husky in forgiving.

Days linger like trucks parked under the elms,
Drained of desire which would hoist the machine
To sail on good air, past the tree tops,
Then hurl it, broken, on rocks,
There to be reassembled.

The Wolf has huffed and puffed.
The Three Little Pigs rush out from under the sty's
debris,
butchers' knives in their backs, prodding.

Široké zrcadlo

Kladu slova
na prázdnou stránku, přemítám,
co jsem už dlouho nedělala – nemilovala se,
nenavštívila Prahu, nenosila vysoké podpatky
nebo nešplhala po horách.
Oddávám se tomu
za denního snění,
když slunce
hledí záclonu,
a já neuklouznu,
když se ve vyjetých žlabech
spouštím jako duch po zasněžených svazích.
Uchopím ženu, kterou teď jsem
za ramena a otočím ji
o sto osmdesát stupňů,
abych se podívala, co zbylo:
vyleštěné podlahy v bytě,
dušené maso pro mladé
a dny strávené s malou
vnučkou – v jejím kouzelném světě.

Wide Mirror

Putting words
on a blank page, I ponder
what I've not done
for a long time – made love,
visited Prague, wore heels,
or climbed a mountain.
Attempting these things
in daydreams,
while sunlight
caresses a curtain
requires no slipping
in rusty grooves,
like a ghost sliding down snowbanks.
I grasp the woman I've become
by the shoulders and turn her
one hundred and eighty degrees
to survey what remains:
apartment with shiny floors,
potroast for a young couple,
and days spent with a baby
granddaughter – in her magic world.

Celou tu dobu

nejdřív noční můra
pak únava
po časném probuzení
čtení mladých básníků
Tatea Simica
nad hlavou připomínka
všeho co bych měla udělat

jaká radost je v takových
opakovaných představeních
kde sama účinkuji se známými
herci celou tu dobu
pramínek
rozlévá měla bys

All the While

a nightmare first
then weariness
after waking early
reading young poets
tatea simic the day
overhead a tent
of must do

what joy is there in such
repeated performances
self-staged with familiar
actors all the while
the little stream
spilling should have's

Jak se člověk mění

Na loukách mého dětství
ve staré vlasti
jsme považovali pampelišky
za něco velmi krásného.
Teď se po nich na dvoře
pídím,
zlá na každý mizerný kořen,
když je vydloubávám.

How one changes

On the lawns of my childhood,
in the old country,
we considered dandelions
a thing of great beauty.
Now I hike for them
in the backyard,
angry at each vicious root,
as I gouge it out.

Zapomněla jsem

Zapomněla jsem, co je štěstí.
Zapomněla jsem na štěstí.

Je to bílá bublina, pěna na hrachové polévce?
Má pach soli jako vývar z kostí?

Umí pískat jako morče v kleci,
přitulené samo k sobě jako dětské prsty?

Zapomněla jsem, co je štěstí,
štěstí – ta komická visutá hrazda.

Venku se kývají vysoké stromy, vytáhlí bujní hlupáci,
uvnitř je zima a já jsem zapomněla na štěstí.

I've Forgotten

I've have forgotten what happiness feels like.
I've forgotten happiness.

Is it a white bubble, the froth on the pea soup?
Does it smack of salt like the stock from a shank?

Can it squeal like a guinea pig, back in its cage,
Snuggled to itself as a child's toes?

I've forgotten what happiness feels like,
Happiness – that funny flying trapeze.

Outside the tall trees nod, lanky wild ninnies.
It is cold inside, and I have forgotten happiness.

Honba

Čas uhánějící vpřed –
čas toužící číst,
psát, přemýšlet,
čas se osprchovat, obléct,
vložit kontaktní čočku
do oka obráceného dovnitř.
Netrpělivý čas.
Čas nutný k práci,
odpočinku, snění, ke kupení
obrazů na obrazovce,
zpracovávání slov,
ke zprávám o neustálých neštěstích.

Opatrně s otázkami –
Na co? Kam to vede?
Poznej. Dotek jiných rukou.
Buď ráda, že máš lidské
vědomí – tak často zatracované.
Představ si žít jako humr
nebo moucha – dokonce jako hvězda –
chladný vesmír. Buď ráda,
buď ráda, buď ráda.

Pursuing

Time racing ahead –
Time impatient to read,
Write, meditate,
Time to shower, dress,
Insert a contact
In an eye turned inward.
Impatient time.
Time needed to work,
Rest, dream, to gather
Pictures on a screen,
To process words,
News of constant disasters.

Go easy with the questions –
What for? Where does it lead?
Taste. Touch of other hands.
Be glad you own a human
Consciousness – so often cursed.
Imagine living as a lobster
Or a fly – a star even –
A cold universe. Be glad,
Be glad, be glad.

Pomněnkám

Pomněnkám,
pryskyřníkům
a pampeliškám,
vysoké trávě
a suché zemi,
chvějícímu se vzduchu,
úzké pěšince
v obilném poli –

obklopuje mé boky
vlněním, když jdu.
Budoucnost není
jen tento okamžik:
obloha.
V dálce domy,
kostel
a hřbitov,
kde leží přítelkyně z dětství.

Měla zlaté vlasy,
dlouhé
jako ta pšenice kolem,
modré oči jako ta obloha.
Neuvěřitelné –
nic nekončí.

To Forget-me-nots

To forget-me-nots,
to buttercups,
cowslips
and dandelions,
to tall grass
and to dry earth,
to the air humming,
to the narrow path
in a field of corn –

It circles my hips
as I walk, in waves.
There is no future,
this moment only:
sky.
Houses in the distance,
the church
and the graveyard
where a childhood friend rests,

She had golden hair,
long, like this wheat near me,
blue eyes like this sky.
Unbelievable –
nothing is ended.

Sama po mši

Obtížena smutkem
upřeně hledím na listy
pučící na křehkém zbytku
stromu brutálně sřátém.
Je zmnožen
v tenkých větvičkách, natahujících
se vpřed, jak batolata usilující
se posadit. Mezidobí,
nedělní poledne po dešti;
zmáčené hnědé listy rozprostírají
měkký koberec pro mé nohy namáhavě
stoupající na kopec po borovém jehličí.
Kdybych znala jejich jazyk,
věděla bych, co křičí racek
na svou družku, vyjadřuje agresi
nebo věštbu,
vzkaz světu,
který se nemůže povznést?
Mezi známými stromy se pohybuji
tiše, navzdory tomuto výlevu srdce
naškrábaném na zmačkaném papíře.

Alone after a Sermon

Burdened by sadness,
I gaze at the leaves
budding on a frail remnant
of a tree brutally slain.
It is multiplied
in tiny branches, straining
like babies forward, attempting
to sit up. An in-between hour,
this Sunday noon after rain,
sodden brown leaves spreading
a limp carpet for my feet moving
laboriously uphill on pine needles.
If I spoke the language,
I'd know what a seagull is shouting
to his mate, or merely expressing
aggression, or a prophecy,
message to the world
that cannot fly.
Among familiar trees I move
in silence, despite this cri-de-coeur
scribbled on a crumpled page.

Krátkozraký pohled

Beru pero
místo modlitební knížky,
protože je čas
psát slova.

Žlutý kosatec kvete
před kuchyňským oknem.
Časný červen – další rok
vklouzl do historie.

Semínko pampelišky pluje
před oknem.
Rododendron stříká
rudé skvrny do mlhy.

Má báseň jsou kontaktní čočky,
které si dávám na oči
zostřující nejasné vidění.

Myopic Vision

I pick up a ballpoint
instead of a prayer
because it's time
to scribble words.

The yellow iris blooms
before the kitchen window.
Early June – another year
slipped into history.

A dandelion seed floats
before the window.
A rhododendron splashes
red blobs in a mist.

My poem is the contact lens
I place on one eye,
reducing the blur.

Vyplněná modlitba

Jedna z tvých nespočetných tváří
se ke mně obrátila s úsměvem
a naplnila mou rozprostřenou
zástěru pěknou sklizní.

Věděla jsem, že bludiště tvého sadu
mne zavede k štědrému stromu,
že nakonec tvůj přísný výraz
se změní v potok
plný pstruhů.

Tvé větve mě kolébají
jako paže matky
utěšující dítě.

Answered Prayer

One of your inscrutable faces
has turned to me with a smile
and filled my outstretched
apron with fine pickings.
I knew that the maze of your orchard
would lead me to a giving tree,
that finally your severe countenance
would crack in a stream
teeming with trout.

Your branches rock me
as mother's arms
consoling an infant.

Jízda vlakem

Kdo mě posadil do toho vlaku?
Sedím u okna
proti směru jízdy tak,
jak to měla ráda moje matka.
Akorát že vlak je mé křeslo
v obývacím pokoji.
Okno shlíží na
dvůr s rozebranou
kašnou. Ten pohyb
je v mé hlavě. Vlak jede
vpřed, vzad, pak
v kruzích. Klimatizace
hučí jako hvízdající vítr.
Pole sviští
kolem. Postavy létají
jako ptáci, některé neškodné,
jiné hroživé. Mrknutím
se krajina mění.
Minulost, přítomnost, budoucnost
tančí, drží se za ruce
jako pohádkové kmotřičky.

Train Ride

Who put me on this train?
I'm sitting by the window,
Facing forward, the way
My mother liked to sit.
Only, the train is the chair
In my living room.
The window overlooks
A courtyard with a dismantled
Fountain. The movement
Is in my head. The train goes
Forward, back, then moves
In circles. The air conditioner
Hums as a whistling wind.
Before my eyes, a field swishes
Past. Figures fly above it
Like birds, some benign,
Some menacing. In a blink,
The landscape changes.
The past, present, future
Dance, holding hands
Like fairy godmothers.

Nepravidelná návštěvnice

Pokud se chození do kostela nestalo zvykem,
je obtížné s tím začít v pozdním věku,
když ctnostné činy mají jít
ruku v ruce se zbožností.

V kostele bych samozřejmě potkávala
svého jediného zbylého přítele
s manželkou po boku, které bych asi
vadila.

Kněz je poměrně
roztomilý.
Líbí se mi jeho smích,
slzy, kázání.

Jsou i jiné věci, které mám v kostele
ráda, když se tam konečně dostanu.
Kdyby jen ta mše mohla být posunuta
na poledne,
myslím, že bych se mohla stát
pravidelnou návštěvnicí.

Irregular

Unless churchgoing has become a habit,
It's hard to start attending in old age,
When virtuous deeds are meant to walk
Hand-in-hand with piety.

At church, of course, I'd regularly meet
My one remaining male friend,
Flanked by a wife who may
Find me annoying.

The priest, too, is rather
Charming.
I like his laughter,
Tears, sermons.

There are other things I enjoy
In church, when I finally get there.
If only the service could be moved
To midday,
I think I might become
A regular.

Jak jsme to už jednou dělali

Co kdyby to, čeho se bojíme,
nabídlo ten největší poklad,
co kdyby dary, které si neumíme představit
v těch nejodvážnějších chvílích ,
spadly jako deus ex machina,
nebo přijely před příbytek
našeho těla v kočáru
oděné do bohatých věnců
a pak nám byly vloženy do rukou
dokonalým sluhou?

Co kdyby naše neduhy,
sloupnuté z nás jako slupka
pomeranče, nám poskytly
šťavnaté ovoce:
Nás – ochutnat, nabídnout
příteli, tomu milovanému?

Co kdybychom se procházeli s bohem,
tak, jak jsme to dělali v té první zahradě,
nepřejíc si nic, jen
to, co už máme?

As Once We Did

What if what we fear
Offered the greatest treasure,
If gifts we cannot imagine
In the most daring moments
Rained like a deus-ex-machina,
Or arrived before the mansion
Of our body in a coach
Dressed in lavish garlands
And then were placed in our arms
By a fine footman?

What if our infirmities
Peeled from us like the skin
Of an orange, providing
Us with the juicy fruit:
Ourselves – to taste, to offer
A friend, a chosen beloved?

What if we walked with God
As once we did in the first garden,
Desiring nothing but
What we already had?

Píseň truchlícího

Po léta růže rozprostíraly své sukně
po obou stranách okna ložnice
jako koketky, okázale nosíce oranžově-růžové
svůdné lístky zářící rosou, dešťovými
kapkami, ale většinou vitální slunce se překulilo přes
ty rozvité a zavřelo je, hrajíc biliár.

Jsou pryč, spolu se svými sestrami, stonky odříznuté,
kořeny vykopané, půda nasáklá sprškami,
koketky odsouzené doktory,
kteří rozpoznali, že jsou nakažené morem.
Truchlíce, toužíme po zdravých výhonech,
které zasadíme na hrobech.

Song of a Mourner

For years, the roses spread their skirts
On both sides of the bedroom window
Like coquettes, sporting orange-pink –
Luscious petals, ablaze with dew, rain
Drops, but mostly lusty sun rolling over
The stretched out folds, playing billiards.

Gone with their sisters, stems cut up,
Roots dug out, soil soaked by showers,
The coquettes doomed by doctors,
Who diagnosed them infected by a plague.
Mourning, we long for healthy off-springs
To be planted on the graves.

První zimní den

Plavat nahá v moři
bezpečně blízko břehu, pak se natáhnout,
ležet na břiše v horkém písku,

zapomenout na sebemrskání, vztáhnout
prosebné ruce ke slávě v mnohojazyčném
objetí slunce, oblá ramena

dun, vytrvalý vítr vyfoukává slané
vlasy do sucha, nestranný, vyjevuje základní
poznání, že vše je v pořádku – takový je pocit,

když přijmete porážku.

First Day of Winter

To swim, naked, in the sea,
safely close to land, then sprawl,
prostrate in the hot sand,

to forget the flagellating, outstretched,
begging hands, to glory in the sun's
many-tongued embraces, a dune's curved

shoulder, steady wind blowing the salty
hair dry, detached, declaring an elemental
knowing that all is well – that's how it feels

to accept defeat.

Dva jeleni v sněhové vánici

Je úžasné, jak mozek
vydává obrazy a
vybreptává slova, co
ztuhnou v celé věty,
když tolik odpadu
se denně hází na skládku
ve snaze zaplnit
prázdná místa,
široce otevřená hrdla nenasytnosti.

Nemaje se kam schovat,
mladý jelen se vleče
přes bílý trávník
jako starý bezdomovec
ve sněhové vánici,
kopyta obtěžkaná
studeným lepkavým závažím,
velká laň se táhne
nějakých čtyřicet stop za ním,
popoháněna mateřským instinktem,

zatímco mokrý sníh nahazuje na
ochablé tiché stromy
vrstvy jemné látky,
měníc je v nevěsty
v krajkových šatech.

Two Deer During a Snowstorm

Amazing how the brain
coughs up images and
splutters words that
congeal into a full sentence,
when so much garbage
is daily shovelled
down its chute
in an effort to fill
empty spaces,
gaping throats of greed.

With nowhere to hide,
a young buck lumbers
across the white lawn
like a displaced old man
during a snowstorm,
its hooves weighed down
by cold, sticky chains,
a large deer dragging
some forty feet behind,
spurred by a maternal instinct,

while wet snow slaps
the listless silent trees
with layers of delicate fabric,
changing them into brides
in gowns of lace.

Ruská panenka

Každé ráno otevírám
lepkavý lak,
jehož barvy
blednou,
a sahám pro další
statnou, vesele
namalovanou panenku, jejíž záda
skřípou od nočního
cestování. Jestliže leží
ochable a beze snů
a čas dovolí další
„Pryč s její hlavou!“,
v té obyčejné venkovance
objevuji
menší
identické dvojče
v jehož útrobách
lovím
malé,
ale bohužel stále
nalakované já.

Russian Doll

Mornings, I pry open
the sticky lacquer
whose colors
have been fading
and dip in for another
robust, painted
bright doll, whose back
creaks from night
journeying. If she lies
limp and dream-empty
and time allows a further
"Off with her head!",
in this vulgar peasant
I discover
a smaller
identical twin
in whose belly
I fish
for the tiny,
but alas still
lacquered, me.

Neznámý původ

Na cestě do práce zastavuje akorát včas
před stromem, co zablokoval cestu
na místě, kde se domy začínají shlukovat.

Snaží se odtáhnout kmen,
který leží nehybný jako mrtvý had.

Aby přivolala pomoc, zvoní na nejbližší domovní
zvonek.

Šije stromu je osekána sousedovou sekerou,
pak rozřezána řetězovou pilou. Cesta je volná,
ale až do večera nepříjemná setkání
stále blokují cestu. Muži postávají jako
kmeny stromů, obrnění, očima se vyhýbají
prostoru, který okupuje, dokud není poražena.
Původ té náhlé vichřice je stále neznámý.

Origin Unknown

Driving to work, she stops just in time
before a tree that has blocked the road
at a point where houses begin to cluster.

She attempts to haul aside the trunk,
which lies like a dead snake immobile.

To summon help, she rings the nearest door bell.

The tree's neck is sliced by the neighbor's axe,
then hacked by his chain saw. The road is cleared,
but well into the evening, harsh encounters
continue to block the path. Men hover like
tree trunks, armored, their eyes avoiding
the space she occupies, till she is felled.

The origin of the sudden gale stays unknown.

Kamenolom

Každý den roste ze tmy
sloup z pavučin postavený
mozolnatýma rukama otroků,
co lezou jak housenky,
dokud nejsou svoláni. Než se rozední,
shromáždí muly, vagóny, protáhnou se
krátce než se sehnou
pod nákladem mramoru,
který je tlačí dolů
nad rozeklanou jámu.

Pán otroků
žije daleko v tmavých kopcích.
Jeho tvář je skryta za barikádou
vrcholků, ale jeho bič hvízdá
skrže mraky jako blesk,
hlas opakuje příkazy,
hýbá žilnatými údy.

The Quarry

Each day grows from the dark,
a column of cobwebs, erected by
the callused hands of slaves,
who crawl like caterpillars
till summoned. Before the dawn breaks,
they gather mules, wagons, stretching
briefly, before they bow
under the load of marble,
that crushes them down
above the jagged pit.

The master of the slaves
lives further, in the dark hills.
His face is veiled behind the barricades
of peaks, though his whip whistles
through the clouds like lightning,
his voice echoing orders,
stirring veined limbs.

Sen na poušti

Had věstec, vztyčený jako bílá píšťala,
koptavě promlouvá, poté se položí
jako unavený velbloud. Členové karavany za
soumraku utichají,
stlačeni jako rostliny mezi těžkými stránkami –
kolébající se pouští a rudým náhrobním kamenem
nebe.
Za svítání se muž ožene
po mušce na tváři. Obrovský míč se zvedá
před jeho nechápajícím očima. Velbloud ze spánku
frká.
Bude tam voda? Vzpomínka na mizerné stany
a bití, spalující žár, napuchlou touhu
v ústech zvanou žízeň. Vepředu, po nesčetných
dnech trmácení na bolavých nohách, měly by být
mramorové fontány, mozaikové zdi obklopující
prostorná nádvoří, kde chladivý vánek povívá
závoji dívek, jejichž oči, zuby, prsa
obklopená šperky září jako poháry plné vína.

Desert Dream

The oracle snake, upright like a white pipe,
Stammers utterances, then lies down
Like a weary camel. The caravaners hush with the dusk,
Compressed like plants between heavy pages –
The swaying desert and the purple tombstone of the
sky.
At dawn, a man stirs from the scrambling
Of a sandfly on his cheek. A huge ball rises
Before his uncomprehending eyes. A camel snorts in
sleep,
Will there be water? The memory of shoddy tents
And heatings, itchy heat, the swollen yearning
In the mouth called thirst. Ahead, after innumerable
Days of plodding on sick feet, there should be
Marble fountains, mosaic walls encircling
Spacious courtyards, where cool breezes move
The veils of maidens, whose eyes, teeth, breasts
Glitter, surrounded by jewels, above goblets full of
wine.

Spokojenost

Obykle jsem si představovala osamocenou chalupu
na pusté irské nebo anglické planině
a tam sebe samotnou, jak píše –
daleko od všeho, po čem jsem opravdu toužila,
od domu plného členů rodiny, stárnoucí mezi nimi.

Mé přání se neuskutečnilo, i když často sklízím
ovoce lásky ze zářících tváří dětí.
S dostatkem jídla, střešou nad hlavou, knihami,
nezapomenutým objetím –
co lepšího může stárnoucí žena navržit
na bezbřehou samotu?

Contentment

I used to visualize an isolated cottage
On a wild Irish or English moor
And myself alone there, writing –
Far away from what I really craved,
A house full of family, growing old among them.

I did not get my wish yet frequently can reap
The fruits of love from children's glowing faces.
With enough food, safe roof, books, remembered
embraces –
What finer time can an aging woman heap
On lavish solitude?

Vojáci

Včera v noci osamocenost
země na mne padla
a já se cítila pohřbená
pod její velkou tíhou.

Včera v noci jsem neslyšela
jedinou píseň
a ovoce, které jsem jedla,
abych se jím utěšila,
chutnalo hořce.

Ale spánek mně vylákal
ze zatuchlého hrobu.
Skrze sny mně zavedl
různými cestami
ke známé bráně
procitnutí.

Hledím na šedou oblohu
přes zaprášené listí,
myslím na přátele, děti
a neznámé mladé vojáky
umírající ve zbytečných válkách, zmrzačení

a přeji si
nacpat myšlenky a pocity
do nádoby na odpadky
a stát pod žhavým sluncem
jako strom, dokud stárí
nebo vichřice mne neporazí.

Soldiers

Last night the loneliness
of the earth fell on me,
and I felt buried
under its great weight.

Last night I did not hear
a single song,
and the berries I ate
to comfort myself with
tasted bitter.

But sleep lured me
out of the dank grave.
Through dreams it led me
in its divers ways
to the familiar gate,
an awakening.

Gazing into the grey sky
past dusty leaves,
I think of friends, children,
and unknown young soldiers
in futile wars dying, mutilated

and wish I could
stuff thoughts and feelings
in a garbage bin
and stand under the hot sun
like a tree, until old age
or a storm falls me.

Přijetí

Ve zmatku velkých listů
nacházím útulek,
zatímco smršť fičí domem,
převrací rostliny, rozbíjí nábytek.
Velký čáp musí sedět na střeše,
opírá se o komín, křídla složená
nad dětmi, které přinesl,
jako šumař, co vyluzuje zapomenutý tón,
slabý, jako matčin bujón.

Jedním dechem tornádo zničí
velký dům jako domek z karet, zanechávající
bezbranné lidi napospas jako ve snách.
Přestěhují se ke svým příbuzným
do hor?
Smrt je nenasytná ulička,
vítá s otevřenou náručí.

A Welcome

In the turmoil of big leaves
I find refuge,
While the twister's blowing through the house,
Knocking down plants, crunching the furniture.
A huge stork must be sitting on the roof,
Bracing the chimney, his wings folded
Over the babies he'd brought,
Like a fiddler screeching a forgotten tune,
Thin as Mother's bouillon.

With one breath, the tornado will wreck
A giant house of cards, leaving
The sheep people exposed, in a daze.
Will they migrate to their cousins
In the mountains?
Death is a greedy alley,
Its arms open in welcome.

Czeslawu Miloszovi

Jeho básně byly jak chlebem, tak ubrouskem,
velkým plátěným, prostřeným pod bradou, aby chránil
a usnadnil hodování. Pociťovala jsem to jako ochranu
horského svahu, když jsem je četla,
jako nesmírně pevnou přítomnost mužnosti.

Sofokles, Sokrates, Kristus a mnoho dalších
úctyhodných mužů
hovořilo ke mně jeho slovy a zhmotnili čas.
Oceány se zmenšily, vzdálené země se vynořily,
svírány v košících známých rukou,
a já jsem věděla: takové to bude po smrti.

For Czeslaw Milosz

His poems were both bread and napkin,
Large, linen, under my chin, spread to protect,
To make feasting easy. I felt a shelter
Of a mountain slope as I read,
A firm, vast, masculine presence.

Sophocles, Socrates, Christ, and many worthy others
Spoke to me through his words, making time solid.
Oceans shrank, distant lands surfaced,
Held in the baskets of familiar hands,
and I knew: it will be this way after I am dead.

Jsem-li něco

Jsem-li něco,
pak jsem ústa, nos, uši
básníka.

Má postava je nedokonalá.
Stěží se vyjadřuji.
Pojídám chaos, čichám zmatek,
vnímám muže jako hrudky
občasných lásek a nenávisť.
Lhostejnost chutná nejhůř.
Vsakuje se
jako ledový déšť
do zničených okapů.

Když mé smysly odejdou, odejdu já.
Žádná iluze mě nezadrží.
Země mě pohltí a rozloží
svým sžíravým soukolím.
Ale matčiny mrtvé oči mne najdou
a budeme se spolu plížit jako milenci.

Jedna jistota mě naplňuje
radostí ne strachem:
požírač všech těl
je můj, tvůj cíl cesty.
Tam budu
psát o pampeliškách
a pomněnkách
každou částí
svého pak bezvadného těla.

If I am Anything

If I am anything,
I am the mouth, nose, ears
of a poet.

My form is imperfect.
I barely articulate.
I eat chaos, smell disorder,
perceive men as blobs
of random love-hate.
Indifference tastes worst.
It seeps in
like icy rain
in ruined gutters.

When my senses go, I'll go.
No illusion will carry me.
Earth will devour and decompose me
in its pungent machinery.
But Mother's dead eyes will find me,
and we shall creep together like lovers.

One certainty fills me
with gladness, not fear:
the devourer of all flesh
is my, your destination.
There, I shall
write dandelions and
forget-me-nots
out each part
of my then faultless body.

Ještě pár minut

Vylov pocit,
vyplivni báseň,
nezírej
jako tele
na nový den,
ujisti se, že jsi
stále naživu.

Slyšíš vrány,
namáhavý dech větru,
ale silné ruce
tě táhnou
na vrchol
ticha.

Minutes to Spare

Fish out a feeling
Spit out a poem
Don't you stare
Like a dumb beast
At the new day
Make sure you are
Still alive

You hear the crows
The wind's labored breath
But strong hands
Pull you
To the crest
Of silence

První válka v jednadvacátém století

Říká se, že třicet amerických měst
si teroristé vybrali za terč –
tento víkend San Francisco
a Boston se chvějí.

Lidé běhají sem a tam,
hledají plynové masky,
kupují láhve s vodou –
San Francisco se obává,
že dodávka vody
může být znečištěná
v tom fatálním září,
pouze pár dnů od
útoků na Světové obchodní centrum
a Pentagon.

V televizi Willie Nelson zpívá
America the Beautiful
se skupinou mladých hvězd
z Hollywoodu. Včerejšek
se zdá jako pohlednice
z minulého století a
zítřek možná nikdy nepřijde.

First War of the Twenty-First Century

Rumor that thirty American cities
Stand targeted by the terrorists –
This weekend San Francisco
And Boston tremble.

People scurry around,
Locating gas masks,
Buying bottled water –
San Francisco fears
Their water supply
About to be polluted
This fatal September,
Just days since
The World Trade Center
And the Pentagon attacks.
On TV, Willie Nelson sings
America, The Beautiful
With a group of Hollywood's
Young stars. Yesterday
Seems like a postcard
From the last century and
Tomorrow may never come.

Doslov, Josef Jařab

???

Afterword, Josef Jařab

???

Helen Lawson
Odvaha za úsvitu
Courage at Daybreak

Z anglických originálů ??? (???, ???)

přeložila Jitka Herynková

Doslov a poznámku o autorce napsal Josef Jařab

Odpovědný redaktor Erik Lukavský

Kresba na obálce Mili Jerieová

Fotografie autorky ???

Vydalo nakladatelství Fra, V Olšínách 70,

10000 Praha 10, fra@fra.cz, www.fra.cz,

roku 2004 jako svou 12. publikaci

Vytiskla tiskárna Akcent Vimperk s. r. o.

Vydání první. Náklad 650 výtisků

(překlad do angličtiny)

Z anglických originálů ??? (???, ???)

přeložila Jitka Herynková

Doslov a poznámku o autorce napsal Josef Jařab

Odpovědný redaktor Erik Lukavský

Kresba na obálce Mili Jerieová

Fotografie autorky ???

Vydalo nakladatelství Fra, V Olšínách 70,

10000 Praha 10, EU, fra@fra.cz, www.fra.cz,

roku 2004 jako svou 12. publikaci

Vytiskla tiskárna Akcent Vimperk s. r. o.

Vydání první. Náklad 650 výtisků

ISBN 80-86603-21-0